

Ağustos ve Eylül ayları dünya genelinde genellikle iklim dışı nedenlerle oldukça sıcak yaşandı. Güney Amerika'da pek çok ekonomik ve sosyal hak taleplerini içeren halk isyanlarının yanı sıra, Mısır'daki ayaklanma ve kanlı müdahaleler ile özellikle Orta Doğu'da savaş ve katliamlara tanıklık ettik. Türkiye'nin Suriye sınırı diye bir şeyi kalmadı. Suriyelilerin barındığı kamplarla ilgili özellikle dünya basını aracılığıyla kamuoyuna yansıyan tüyler ürpertici bilgiler ediniyoruz. Ülkemizde birkaç basın yayın organı dışındakiler(ulaştıkları insan sayısı oldukça sınırlı) çoğu zaman olduğu gibi, yaşananları görmezden geliyor. Söz konusu bilgilere göre, Türkiye Hükümeti başlangıçta Özgür Suriye Ordusu'na verdiği lojistik desteği, son zamanlarda, Temmuz 2012'de ilân edilen Rojava Devrimi'ni yok etmeyi hedefleyen girişimlerin ihalesi verilmiş olan El Kaide'nin bölgedeki kolu, El Nusra'ya ve adları yeni duyulan diğer şeriatçı çetelere veriyor. Yaralı çeteciler, sınır boylarında ambulanslarla Türkiye'ye bile taşınıyor. Türkiye sınırından Suriye'ye geçer geçmez kaçırılan Lübnanlı 11 hacı adayını kaçırılardan bazıları Suriyelilerin yaşadığı kamplardan haber yapan TV kanallarının çekimlerinde görülüyor. Bu gelişmelerle birlikte, dünya demokrasi güçleri Türkiye Hükümeti'ni Suriye'deki iç savaşta aktif olarak yer almakla suçluyor. Sürecin mimarlarından Dışişleri Bakanı dahil kimseden halâ ses seda yok. Son bir gelişme olarak, yaklaşık 2,5 ay önce Lübnanlı hacıların kaçırılmasına misilleme olarak kaçırıldıkları açıklanan THY'nin iki pilotunun serbest bırakılması karşılığında Hükümet, kaçırılmış hacıların saliverilmesini sağladı. Bununla birlikte, Lübnanlıları kaçırılanların Türkiye'deki görüntü kayıtlarıyla ilgili ısrarlı sessizlik devam ediyor. Hükümet, Orta Doğu batağında nelere yelken açmış, nelerin içindeyiz kamuoyu bilmiyor. Bizlerden saklanıyor.

Komşusuyla savaşmaktan hiçbir sakınca görmeyen, Gezi Direnişi ile başlayıp ülke genelinde isyana dönüşen olaylardaki tutum ve uygulamalarıyla, ABD başta olmak üzere Batılı emperyalist destekçileri karşısında başarısızlığı tescillenen "ılımlı İslam" modelinin pilot uygulayıcısı AKP Hükümeti, kaydığı yerden çıkabilmek için "yeni" işler peşine düştü. Başbakan, Haziran İsyanı sonrasında da denk gelen Temmuz ve Ağustos aylarında, ülkemizde artık demokratik bir yaşantının zamanının geldiğini ve demokratikleşme için Cumhuriyet tarihinin en büyük adımını atacaklarını ilân edip, kapsamlı bir propaganda yürüttü. Kamuoyunda büyük beklentiler yarattı. Öyle ya böyle bir tutum, Hükümet oldukları günden bu yana kullandıkları 80 Asker Darbesi'nin Anayasası ve yasalarından vazgeçiyor olmaları demek olabilir.

Kamu Güvenliği Müsteşarlığı'nda yani polis tarafından hazırlanan ve bu süreçte Başbakan ve çok yakın çevresi dışında içeriğini kimselerin bilmediği paket(Demokrasi Paketi!), 30 Eylül günü büyük bir törenle bizzat Başbakan tarafından açıklandı. Sağır sultanın bile paketin gündeme geliş gerekçesinin Kürt sorununun siyasi çözümü olduğunu bildiği paketten darbe anayasası ve yasalarına devam çıktı. Hukuksal yasaklara rağmen, zaten fiilen uygulanan eş başkanlık, q, w, x harflerinin kullanımı, andımız vb. konularla ilgili düzenleme yapılacağını belirtmesi dışında hiçbir şey yok. Özetle, kendisi hem çalıyor hem de oynuyor.

Bütün aşamalarına olan katkısı ve en son düzenlemelerin bizzat kendisi tarafından yapılmış olması nedeniyle, Başbakan Recep Erdoğan'ın paketi olarak da adlandırılan Demokrasi Paketi, ne Kürt sorununun siyasi çözümünü hedefliyor, ne emekçilerin gasp edilen haklarıyla ne de iş cinayetleriyle ilgileniyor. Ne tutuklu avukatlar, ne tutuklu gazeteciler, ne tutuklu öğrenciler, ne YÖK, ne Terörle Mücadele Yasası, ne Türk Ceza Yasası, ne tutuklu milletvekilleri, ne hasta hükümlü ve tutuklular ne de sayıları 10bini geçen tutuklu Kürt siyasetçileri vb. ile ilgili hemen hiçbir çözüm yok. Seçim barajı duruyor, AKP'nin konumunu pekiştirecek önerileri tartışmaya açıyor. Anadilinde eğitim sorunu halâ çözülme niyetinde değil. Hükümet, paketinde Alevi'ye Alevi, Kürt'e Kürt bile diyemiyor. Bölge illerinde yıllardan beri zaten okunmayan andımızı kaldırdığını ilân ediyor. Bugüne kadar öğrenen öğrendi, AKP'nin demokrasisi kendine ve yandaşlarına. Bu ülkede demokrasiden yararlanabilmek için Türk, Sünni Müslüman, erkek, heteroseksüel ve zengin olacaksın... Ama illâki ya AKP'li olacaksın ya da destekleyeceksin.

Paketle, altı aydan daha az zaman kalan Mart 2014 yerel seçimlerinden önce, Başbakan Recep Erdoğan'ın ayrımı ile %50'ye mesaj vermenin yanı sıra, seçim için hedeflediği 'yeni' seçmen kitlesini(özetle MHP ve BBP seçmeni ile kararsız muhafazakârlar olarak belirtebiliriz) de ihmal etmemeğe özen gösteriyor. Öyle ki, açıklamadan bir hafta sonra kamu çalışanlarının kılık kıyafetini düzenleyen

yönetmelik, paketin hukuksal olarak düzenleme yapılan ilk ve tek vaadi oldu. Özetle, AKP, 2007, 2009 ve 2011 seçimleri ile 2010 Anayasa referandumu öncesinde ne yaptıysa aynısını yineliyor. Kendisine oy vermişlerin dışındakiler "Bu sefer bize de olacak. Bizim de Hükümetimiz..." duygularını yoğun olarak yaşıyor. Başbakan bunu her seferinde "başarıyor." Nedenini G. Santayana yıllarca önce paylaşmış; "Tarihten ders almayanlar, tarihi yeniden yaşamaya mahkum olurlar." Beklentimiz hepimizin dersini almış olması.

Bu yılın ilk sayısında sözünü ettiğimiz kızamık salgını ile ilgili olarak Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), 194 ülkenin, 2012 yılı ile 2013 yılının 10 Eylül'üne kadar saptanan olgularını kapsayan bir rapor (Reported measles cases and incidence rates by WHO Member States 2012, 2013 as of 10 September 2013) yayımladı.

Herkesin bildiği gibi, dünyanın yeryüzünden kökünü kazımaya uğraştığı kızamık, Türkiye'de üç yıldır salgın halinde. DSÖ'nün daha önce de paylaştığımız verilerine göre, ülkemizde 2007 yılında üç, 2008-2009 yıllarında dört, 2010 yılında yedi, 2011 yılında bir önceki yılın yaklaşık 16 katı daha fazla sayıda 111, 2012 yılında da 698 kanıtlanmış-konfirme edilmiş kızamık hastası saptanmıştı. Bununla birlikte, önceki Sağlık Bakanı, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı Prof.Dr. Recep Akdağ, TBMM'de gerçekleştirilen 2007-2013 yıllarına ait bütçe görüşmelerinin her seferinde Türkiye'de kızamığın kökünü kazıdıklarını, "kronik muhalifleri" tarafından kamuoyuna duyurulanların ise yalnızca yabancı vaka olduğunu açıklamayı adet haline getirmişti. Oysa, aşıyla korunulabilen bir hastalık olan kızamık Türkiye'de salgın yapmış durumda.

DSÖ'nün son raporunda, Türkiye'de, 2012 yılında bir milyon kişinin 9,4'ünde, 2013 yılında da bir milyon kişinin 159,8'inde kızamık saptandığı açıklandı. Türkiye, DSÖ'ye üye 194 ülke arasında 2012 yılında kızamığın en sık saptandığı 52. ülke konumundaydı. Ancak Akdağ'dan görevi Ocak 2013'de devralan yeni Sağlık Bakanı Dr. Mehmet Müezzinoğlu, 2013 yılının ilk dokuz ayında Türkiye'ye 47 sıra birden atılarak Angola, Nijerya, Lübnan ve Gürcistan'ın arkasından beşinci sıraya yerleşmemizi sağladı. Eylül ayından beri Bakanlık suskun, danışmanlar suskun, Bağışıklama Danışma Kurulu da üyeleri de suskun. En küçük başarının halka ilânında hiçbir fırsatı kaçırmayan Başbakan Recep Erdoğan da suskun. Oysa böyle bir konuda susmak sorumluluk doğurur. Salgına karşı hiçbir şey yapmamak da suç. 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu'na göre yetkililer suç işliyor.

Yaşadıklarımızı, Sağlık Bakanları ve yetkililerin yedi yıldır yaptıkları gibi 'yabancı vaka'larla açıklanabilecek bir durum değildir. Türkiye'de AKP'nin ve onun Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın bir hediyesi olan kızamık salgını bütün özellikleriyle ortalık yeredir. Bu salgının sorumlusu, aile hekimliği sistemi ile kişiye ve çevreye yönelik koruyucu sağlık hizmetlerinin tek kurumdan (sağlık ocağı) sunumunu ortadan kaldırıp ayrı ayrı kurumlara bölen, birinci basamak sağlık hizmeti sunumunda nüfus temelini, ekip çalışmasını ve fiili olarak ev ziyaretlerini ortadan kaldıran AKP Hükümetleri ve Sağlık Bakanlarıdır. Yetkili ve sorumlu konumundaki Sağlık Bakanı Müezzinoğlu, ister Başbakan'dan izin alarak, ister almadan kızamık salgınının varlığını kabul edip, gerekenleri Türk Tabipleri Birliği ve ilgili uzmanlık derneklerinin de katılımını sağlayarak, "şeffaf" olarak ve daha fazla zaman kaybettirmeden hayata geçirmelidir. Her ne kadar mevzuata göre hazırlama yetkisi ÇSGB'ye bağlı SGK'de, karar verme yetkisi de Bakanlar Kurulu'nda olsa da "eski özel hastane patronu" Sağlık Bakanı Müezzinoğlu'nun da katkısı su götürmez olan bir sağlık uygulama haberini de paylaşalım. Özel hastaneler, uzun bayram tatiline bayram hediyelelerini alarak girdiler. İlk düzenlemede %0 olup, sonra %30'a, daha sonra %90'a yükseltilen özel hastaneler ücret farkı, fahiş bir artışla %200'ye çıkartıldı. Bizler de dahil vatandaşın devlet ve kamu üniversite hastanelerinden herhangi bir ek ödeme yapmadan aldığı 200TL'lik bir hizmeti, özel hastane ve vakıf üniversitesi hastanesinden alabilmek için bundan böyle 400TL cepten ödeme yapmak zorunda. Oysa bu değişiklikten önce 180TL ödemek gerekiyordu.

Bu sayımızda sizinle paylaştığımız Sağlık Bakanlıklarının Türkiye ve Dünyada Yeniden Yapılandırılması başlıklı dosyamızı C. I. Yavuz ve O. Hamzaoğlu arkadaşlarımız hazırladı. Dosyada seksenli yıllarla birlikte, kapitalizmin yeniden yapılanma sürecinde 'sağlıkta reform' adıyla sağlık alanında gerçekleştirilen düzenlemelerin ardından sağlık bakanlıklarına biçilen rol kapsamında ortaya çıkan yeni yapı ve işlevleri görünür kılındı. Açığa çıkartılan tablo sağlık reformu kapsamında kurulan sağlık sistemlerindeki gibi. Her bir ülkede diğerinde ne yapıldıysa aynısı yapılmış. Bu durumu, özellikle ülke örneklerinin büyük çoğunluğunun yer alacağı gelecek sayıdaki makalelerle tereddütte bırakmayacak bulgularla sizlerle paylaşacağız. Sevgiyle kalın...